

skulde kunne laane ham noget, for at han kunde komme i Virksomhed igen, og sagde, at der kunde skaffes Kaution. Men er Manden saa heldig stillet, at han kan skaffe en rimelig Kaution, er der heller ingen Mangel paa Penge her i Landet, saa vil han nok kunne faa Penge. Jeg antager, at ingen i Udvalget har noget imod, at denne Sag er kommen til Forhandling her i Tinget, for det synes jo virkelig, at denne rige Mand, Brygger Jacobsen, har handlet mindre pænt eller mindre heldigt, og jeg synes, at naar han kan give halve og hele Millioner mange Gange paa et Brædt, saa er det virkelig en Bagatel for ham at hjælpe denne Mand. Jeg forstaar ikke, at han ikke har gjort det tidligere. Staten kan i alt Fald ikke have nogen Forpligtelse her. Derfor har Udvalgets Flertal ikke kunnet gaa med til at foreslaa Andragendet henvist, hvilket er jo det, man forlanger. Nu hørte vi den ærede Finansminister udtale sig bestemt i samme Retning, at Staten ikke kunde have nogen Forpligtelse, men Ministeren nævnede, at Manden jo kunde gaa til Domstolene. Hvem ved, om han ikke kunde faa fri Proces i et saadant Tilfælde, da han jo er en fattig Mand og er bleven behandlet mindre pænt? I saadanne Tilfælde have vi dog hørt saa mange Gange, at Folk have faaet fri Proces og faaet deres Sag prøvet ved Domstolene. Det er jo ganske vist ikke saadan her som i visse andre Lande, at Folk kunne blive dømt til at yde store Skadeserstatninger, men vi ere dog komne godt ind paa den Vej. Vi have i mange Tilfælde i den senere Tid set, at der er faldet Domme, hvorved de paagældende ere blevene dømt til at betale dog ikke saa lidt i Erstatning. Det kan da maaske være meget nyttigt, at de Herrer have faaet en Diskussion her paa Rigsdagen om denne Sag, — det skader ikke, at der bliver rørt ved den — men jeg tror, jeg fremdeles maa anbefale det ærede Mindretal at tage sit Ændringsforslag tilbage, thi Tinget kan efter min Mening ikke stemme for, at Staten skal give denne Mand en Erstatning.

Det ærede Medlem for Vonsild (Jensen) hørte jo nu Ministerens Udtalelser. Paa det Grundlag, hvorpaa det vedkommende Andragende foreligger, med de Bevisligheder og Oplysninger, der indtil Dato ere tilvejebragte, kan der, antager jeg, ikke være Tale om, at Finansudvalget kan anbefale denne Sag. Kan det ærede Medlem skaffe bedre Oplysninger og større Klarhed over Forholdet, er det en anden

Sag. Alle vi syddjyske Rigsdagsmænd have jo haft mange Tilfælde af disse mærkelige Forhold der oppe fra Grænsen. Jeg har saamænd ogsaa haft min Del at trækkes med. Hvilken Fortræd har jeg saaledes ikke haft af Jordebogsafgiften — nu ere vi da endelig, haaber jeg, blevene af med det Spørgsmaal. Kan det ærede Medlem ad Aare skaffe bedre Oplysninger end de nu foreliggende, kunne Andragerne jo prøve igen, men kunne de ikke skaffe saadanne Oplysninger, tror jeg ikke, det vil lykkes at faa Ministeren til at gaa ind paa at yde nogen Erstatning. Derfor vil jeg anbefale ogsaa dette ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage.

Harald Jensen: At henvise Manden til Rettens Vej tror jeg ikke nytter noget. Saa vidt jeg har sat mig ind i Sagen og undersøgt Forholdet, lader det sig ikke gøre for ham ad den Vej at faa nogen Erstatning. Det er et lignende Forhold som naar almindelige Gadeoptøjer i København — man kan vel nok med frelst Samvittighed sammenligne de to Ting — faar Konsekvenser, som den, der har anstiftet Gadeoptøjerne, ikke kan siges at have tilsigtet — i dette Tilfælde altsaa vedkommendes økonomiske Ruin. Naar det ikke er sket med Hensigt og det ikke har behøvet at medføre den vedkommende Kalamitet, vil den paagældende ikke kunne vinde en saadan Sag. Jeg takker derfor den ærede Ordfører for hans Bemærkning om fri Proces men tror ikke, det vil nytte noget, jeg tror ikke, at Manden vil kunne vinde sin Sag, og at føre ham ind paa den Vej vil kun være hos ham at vække et Haab, som ikke blev til Virkelighed.

Den højtærede Finansminister sagde, at han vilde ikke opholde sig ved det usandsynlige i, at et Sammenstød med Børn kunde virke ruinerende paa en opblomstrende Forretning. Det forbyr mig for øvrigt, for Ministeren maa jo vide fra Historien, hvor stor Ulykke falsk, uægte og usand Patriotisme har bevirket i denne Verden, og han maa vide, at en saadan Demonstration, saa latterlig den i og for sig er, som den, der fandt Stedovre paa Fanø, alligevel kan bidrage til at hidse Lidenskaberne hos Folk. Det skete jo ogsaa derovre. Det er jo rigtigt, at da denne store Bedrift var udført, var der Folk, der hyldede Carl Jacobsen, som om han havde frelst Fædrelandet. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) antydede jo ogsaa, at da Carl Jacobsen senere forlod Øen, viftede han med Danne-